

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010141
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal odvolanie prokurátora a poškodenej F. N. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/39/2015 z 28.1.2016 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

II. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodenej F. N. **z a m i e t a** ako podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná T. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodená spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorý mala spáchať tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená F. N. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie prokurátor a poškodená F. N..

Prokurátor odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva v neprospech obžalovanej, nakoľko sa nestotožňuje s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom. Súd v odôvodnení konštatuje, že výpoveď poškodenej možno hodnotiť ako nevierohodnú, a to pre dlhodobé spory poškodenej a obžalovanej. S takýmto záverom sa prokurátor nestotožňuje, pretože nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by takéto hodnotenie zdôvodňoval. Z odôvodnenia rozsudku nie je ani zrejmé, ako súd k takémuto záveru dospel. Ohľadom svedkyne Q. L. prvostupňový súd konštatoval, že táto má dlhodobé nezhody s obžalovanou a pre jej zdravotný stav možno jej výpoveď hodnotiť ako nevierohodnú. Poukázal pritom na lekárske správy o zdravotnom stave svedkyne, pričom prokurátor uviedol, že svedkyňa na hlavnom pojednávaní nedala súhlas so zverejnením údajov jej zdravotnej dokumentácie. Potvrdenie o zdravotnom stave svedkyne bolo pre posúdenie jej vierohodnosti zo strany súdu najdôležitejším, pričom po jeho riadnom preskúmaní je zrejmé, že pre potreby trestného konania nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Uvedené potvrdenie bolo vydané bez súhlasu svedkyne a na žiadosť obžalovanej a je z obdobia viac ako jeden a pol roka pred spáchaním skutku. Prípustnosť a zákonnosť takéhoto dôkazu je vzhľadom na vyjadrenie svedkyne o nesúhlase so zverejnením jej zdravotnej dokumentácie prinajmenšom pochybná. Ak mal súd pochybnosti ohľadom vierohodnosti svedkyne L., mal postupovať v zmysle § 150 Tr. por. Uviedol, že znalec v odbornom lekárskom vyjadrení nevyvrátil vznik zranení spôsobom, ako ich popísala poškodená a uvedenie možnosti vzniku zranení iným spôsobom nemožno vykladať v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Keďže napadnutý rozsudok bol vydaný predčasne, na základe nesprávne zisteného skutkového

stavu, navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodená F. N. odvolanie odôvodnila tak, že jej výpovede sa zakladajú na pravde, pričom pokiaľ mal okresný súd pochybnosti o duševnom stave jej matky, mal ju dať vyšetriť znalcom. Ona nemala dôvod vymýšľať si, že bola napadnutá, ani to, že chce ísť na PN. Žiada, aby jej obžalovaná uhradila všetky výdavky spojené so stratou časti mzdy, ako aj všetky náklady spojené s liečením. V prípade potvrdenia, že bude mať trvalé následky po fyzickom napadnutí obžalovanou, žiada, aby okresný súd zaviazal obžalovanú preplatiť jej aj túto ujmu. Domnieva sa, že okresný súd nekonal objektívne. V odvolaní ďalej poškodená zopakovala svoje tvrdenie o priebehu skutku tak, ako ho v kritickom čase vnímala ona. Poukázala tiež na negatívny vzťah medzi obžalovanou a jej matkou.

Krajský súd na základe odvolania prokurátora preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. výroky napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné. Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej F. N., toto je potrebné vzhľadom na oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku považovať za odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu veci a možnosť uplatnenia práv obžalovanej na obhajobu, pričom okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie tak, ako mu to ukladá zákon. Vykonané dôkazy tiež spôsobom upraveným v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým zisteniam. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje. Pokiaľ ide o dôkaznú situáciu, krajský súd poznamenáva, že prvostupňový súd správne konštatoval, že v predmetnej veci existujú dve skupiny dôkazov. Na jednej strane je výpoveď obžalovanej a jej manžela a na druhej strane výpoveď poškodenej a jej matky. Zo zabezpečených dôkazov je zrejmé, že medzi obžalovanou a jej matkou, resp. poškodenou, pretrvávajú negatívne rodinné vzťahy. Túto skutočnosť potvrdili F. N., obžalovaná a svedok T. B.. Ide o osoby, ktoré boli priamo prítomné pri konflikte medzi obžalovanou a poškodenou. Z hľadiska narušených medziľudských vzťahov medzi týmito rodinnými príslušníkmi je potom potrebné podľa názoru krajského súdu aj citlivo posudzovať pravdivosť výpovedí týchto osôb, najmä pokiaľ si ich výpovede protirečia. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že v kritickom čase došlo k verbálnemu konfliktu medzi obžalovanou a jej sestrou poškodenou F. N.. Fyzický útok zo strany obžalovanej na poškodenú však ani podľa názoru krajského súdu nebol jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb bezpečne preukázaný. V tomto smere, tak ako uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd, ide o tvrdenie obžalovanej a jej manžela proti tvrdeniu poškodenej a jej matky. Z odborného vyjadrenia znalca MUDr. T. T. vyplýva, že zranenia, ktoré v kritickom čase utrpela poškodená, mohli vzniknúť jednak mechanizmom podľa jej výpovede, ale taktiež mohli vzniknúť bez zavinenia inej osoby - jednoduchým pádom pri státi alebo chôdzi, resp. pošmyknutí a zakopnutí. Zo spisu vyplýva, že obžalovaná doposiaľ viedla bezúhonný život a kladne je hodnotená aj svojim zamestnávateľom, z toho vyplýva, že k zákazníkovi sa obžalovaná správa korektne, slušne, vždy má snahu pomôcť a nie je konfliktným typom človeka. Vzhľadom na dôkaznú situáciu, tak ako ju podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd, nemožno ani podľa názoru krajského súdu dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že obžalovaná fyzicky napadla poškodenú spôsobom uvedeným v obžalobe.

Bez ohľadu na hodnotenie vierohodnosti výpovede svedkyne Q. L. prvostupňovým súdom, s poukazom na námietky prokurátora uvedené v odvolaní, krajský súd poznamenáva, že vzhľadom na dôkaznú situáciu výpoveď svedkyne Q. L. nemožno považovať za tak podstatný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné bez akýchkoľvek pochyb dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru o vine obžalovanej.

Aj keď samozrejme nemožno vylúčiť, že obžalovaná mohla spáchať skutok uvedený v obžalobe, dôkazná situácia však neumožňuje dospieť jednoznačne a bezpečne k takémuto záveru.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., teda že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, krajský súd poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, ale stačí pochybnosť o tom, či sa stal.

Aj keď bola obžalovaná pôvodne podozrivá, že sa dopustila žalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, stal, treba obžalovanú podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu zodpovedá aj zásade „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech, ktorej použitie prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Vzhľadom na vyššie uvedené zásady krajský súd poznamenáva, že dôkazná situácia síce nevyklúča možnosť záveru, že obžalovaná mohla napadnúť poškodenú, ale na druhej strane dôkazná situácia nevyklúča ani možnosť iného záveru, a to že zranenia poškodenej mohli vzniknúť aj iným spôsobom, než je uvedený v obžalobe, najmä keď samotná poškodená uviedla, že po konflikte s obžalovanou utekala bosá po dedine asi 500 metrov.

Keďže krajský súd považuje oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku za zákonný a nestotožnil sa s odvolacími námietkami prokurátora, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú F. N. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že ide o obligatórny výrok a takto musí postupovať súd vždy pokiaľ oslobodí obžalovaného spod obžaloby. Ak teda podala poškodená odvolanie proti výroku oslobodzujúceho rozsudku, ktorým bola podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázaná so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Z ustanovenia § 316 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Keďže krajský súd zamietol odvolanie poškodenej F. N. ako podané neoprávnenou osobou, nepovažuje za potrebné zaoberať sa odvolacími námietkami poškodenej F. N..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.